

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

na posiedzeniu w sprawie **W. W.**

po rozpoznaniu zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 30 listopada 2015 r., sygn. II AKo 118/15, o odmowie przyjęcia wniosku skazanego W.W. o wznowienie postępowania w sprawie,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W. W. został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 16 kwietnia 2009 r., sygn. V Ka 219/09, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 15 grudnia 2008 r., sygn. VI K 260/08. Pisma skazanego z dnia 4 maja 2015 r. potraktowane zostały jako wnioski o wznowienie postępowania i wyznaczenie obrońcy z urzędu. (k. 383, 389 tom II). Wyznaczona z urzędu radca prawny A. A., pismem datowanym na dzień 4 listopada 2015 r., poinformowała Sąd o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (k.397, 435-437 tom II).

Zarządzeniem z dnia 10 listopada 2015 r. skazany został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych pisma przez złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata albo radcę prawnego ustanowionego z wyboru (k. 441 tom II). Ponieważ skazany nie uzupełnił braków formalnych w wyznaczonym terminie, zarządzeniem z dnia 30 listopada 2015 r. (sygn. II AKo 118/15), odmówiono przyjęcia wniosku skazanego o

wznowienie postępowania (k. 445-potwierdzenie odbioru odpisu zarządzenia, k. 446 tom II). Zarządzenie to zaskarżył wnioskodawca (k. 452 tom II)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego W. W. nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ nie zawiera żadnych zarzutów godzących w legalność i trafność wydanego zarządzenia, powtarza natomiast okoliczności, które w ocenie skarżącego uzasadniają trafność wniosku o wznowienie postępowania.

Zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k., jeśli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratury, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. Przymus adwokacko-radcowski w tym zakresie ma na celu zapobieżenie nadużywaniu tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia i składania wniosków nie znajdujących podstaw prawnych w art. 540 k.p.k. i art. 540a k.p.k. Wyznaczona w sprawie radca prawny z urzędu A. A., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformowała Sąd, że nie stwierdziła podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania.

Ponieważ skazany W. W. w wyznaczonym terminie nie złożył wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru, zarządzenie w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez niego osobiście, należało uznać za zasadne i utrzymać je w mocy.